

[Undervisningsministeren.]

gaard var inde på, om at man ikke skulle ligge og konkurrere om eleverne, og at det ikke var små penge, det drejede sig om — at jeg frygter en lille smule for, at der, hvis man kører løbet mod de private oplysningsforbund alt for stærkt, altså alt for stærkt går imod det private initiativ i denne del af voksenoplysningen, kommer et eller andet tidspunkt, hvor nogen siger: ja men hvad så med de andre private sektorer, efterskoler og højskoler? Skal vi også dér til at sige: der må ikke oprettes en dér, for der ligger en lige ved siden af? Skal vi også til at sige, at de meget, meget små elevtal, der tillades i disse andre private skoler, dem må vi vist også have set på? Hidtil har vi været enige om her i tinget, at vi skulle ikke hindre private initiativer på disse felter, og jeg tror, vi skal være en lille smule forsigtige med alt for stærkt at indføre en ny tradition på det område.

Jeg kan sige til hr. Bendix, at vi er allerede i gang med et samarbejde både med kulturministeriet og med Danmarks radio om de meget vigtige problemer her. Jeg er helt enig i, at en fornuftig brobygning, eller hvilket udtryk man nu skal bruge — en koordinering mellem det, der sker i radio og TV, og det, der skal ske under denne lov og sker i undervisningsministeriet i øvrigt — er helt afgørende vigtig, og som sagt, arbejdet er i gang. Vi vil kunne nå et stykke med det, inden denne lov forlader tinget, men det er en ting, vi må vende tilbage til, så snart vi helt har fundet ud af, hvordan vi får den koordinering i gang.

Hr. Poul Dam nævnte spørgsmålet om de 14-18-årige, og jeg har før givet udtryk for, at jeg er enig i, at vi bør se uddannelsen for de 14-18-årige som en helhed. Derimod kan jeg ikke være enig, når hr. Poul Dam siger, at hvis denne lov ikke kommer i gang næste efterår, er den forældet. Jeg skal ikke her afkræve hr. Poul Dam en redegørelse, dels af hensyn til mødet her i dag, dels fordi det ikke passer ind i en førstebehandling, men jeg kunne dog godt lide at vide, på hvilke punkter denne lov vil blive så hurtigt forældet, at den ingen interesse har, hvis den ikke kommer i gang til næste efterår.

Hr. Svend Haugaard havde en bemærkning om svømning; det er jo noget, der optager det radikale parti meget. Så vidt jeg ved, var det eneste forslag fra det radikale parti i sidste folketingssamling et forslag om, hvordan man kunne skabe bedre vilkår for svømning under primitive forhold; derfor ved jeg, at det er noget, partiet lægger vægt på, og jeg er enig i, at vi måske kan finde ud af at få dette private forslag fremmet ved hjælp af nogle af de bestemmelser, der findes i denne lovgivning; men det er jo en aftale i det udvalg, der arbejder med det private forslag, at vi skulle se på det i forbindelse med lovforslaget her.

Jeg skal nøjes med disse korte bemærkninger og endnu en gang tilsige støtte til et hurtigt arbejde i udvalget. Jeg vil dog gerne i anledning af hr. Diderichsens kulturhistoriske bemærkning — som jeg jo også har været inde på nogle gange — om, at ked-somhed efterhånden har mulighed for at blive en folkeforlystelse, hvis vi ikke passer på, citere en tidligere radiorådsformand, der nu indtager den højeste post, man kan indtage i det danske folkestyre. Han har en gang sagt, at for den kedelige er alting kedeligt. Jeg tror, det er at ramme sømmet på hovedet, og denne lov skulle gerne bidrage til, at der blev lidt færre kedelige, for hvem tingene var kedelige.

Svend Haugaard: Ministeren drog en sammenligning mellem efterskoler, højskoler og så de mange initiativer rundt omkring i kommunerne, en sammenligning, som jeg ikke synes helt kan holde. Jeg er da for så vidt indstillet på, at der også for efterskoler og højskoler kan være grund til at overveje en vis begrænsning i investeringerne, hvis det er sådan, at der kan peges på investeringer, som der ikke er brug for. Men det ligger jo lidt anderledes, når man i én kommune præsterer 10 sproghold inden for samme sprog med 3-4 forskellige initiativer; så er det i hvert fald knap så forståeligt, at der skal være fuldkommen liberalisme på disse punkter. Det kan være porcelæns-maling, det kan være mange, mange andre nyttige og sunde ting, men at der absolut skal være så mange forskellige initiativer, kan jeg ikke se fremmer sagen. Derfor synes jeg altså, sammenligningen halter noget.

Hvad svømningen angår, skal jeg ikke